

OOK JONGE GENERATIE BEHOUDT TRADITIONELE WOONDOOROM

Cohousing in de stad? Liever klassiek huis in het groen

Kleiner, centraler en een gedeelde tuin. Zo zien de overheid en de Vlaamse Bouwmeester ons in de toekomst wonen. Maar daar zijn we nog lang niet klaar voor, zelfs de jonge generatie niet. Zij droomt nog steeds van het klassieke vrijstaande huis in het groen.

• BJÖRN COCQUYT •

4 op 10 zijn al eigenaar

4 op de 10 Belgen onder de 35 jaar hebben al een eigen huis of appartement, zo blijkt uit een onderzoek van iVOX bij duizend 18- tot 35-jarigen in opdracht van de bouw- en vastgoedsector. Opvallend: zelfs 1 op de 5 jonger dan 25 is reeds eigenaar. «Je kan spreken van een woonladder, waarbij jongeren eerst wat langer thuisblijven dan vroeger, daarna een appartement huren en uiteindelijk iets kopen. Maar het valt op dat die stappen elkaar vrij snel opvolgen of dat er soms één wordt overgeslagen», vertelt Peggy Verzele van de Confederatie van Immobiliënberoepen Vlaanderen (CIB). «Dat gebeurt dan vaak dankzij financiële steun van ouders en grootouders.»

Ouders geven duwtje in de rug van 40.000 euro

Volgens het onderzoek is de financiële hulp van mama en papa of andere familieleden gemiddeld goed voor 13% van het totale bedrag dat aan de woning wordt besteed. Als we uitgaan van de gemiddelde woningprijs in Vlaanderen — die vorig jaar 306.629 euro bedroeg — gaat het om 39.861 euro steun.

Voor het grootste deel van het aankoopbudget wordt aangeklopt bij de bank (57%, ofwel 174.778 euro), maar opvallend genoeg komt ook 23% of 70.524 euro van eigen middelen. De jongeren die nog geen eigenaar zijn, verwachten zelfs nog meer eigen geld te kunnen investeren en minder te moeten lenen.

Lang leve huisje-tuintje-boompje

De woondroom van de jonge Belg ziet er nog altijd heel traditioneel uit. De twintigers kiezen vooral voor de stadskern of -rand, maar eens de dertig gepasseerd, krijgt landelijk wonen de voorkeur. Wanneer ze hun ideale huis beschrijven, gaat het om een grote, vrijstaande woning met een eigen tuin in een rustige buurt. Voor de overheid, die wil dat we dichteren centraler bij elkaar gaan wonen, is er dus nog veel werk aan de winkel. Bereikbaarheid van werk en familie speelt een grote rol en een kwart plaatst ook een groene open omgeving in de top drie van belangrijkste eigenschappen. Jongeren hebben een lichte voorkeur voor een bestaand en dan vooral een reeds gerenoveerd huis. Degenen met bouwplannen hebben een iets groenere baksteen in de maag, want 20% kiest voor een alternatieve techniek zoals houtbouw. Een huis is voor een deel van de jongeren niet voor het leven, want 45% zegt nog verhuissplannen te hebben. 56% geeft dan weer aan dat ze bij hun woningkeuze al rekening houden met hun oude dag.

De Bouwmeester heeft nog werk

Vrijdag had de Vlaamse Bouwmeester Erik Wieërs het in zijn ambitienota over compacter, dichteren en daarom ook collectiever wonen. Voor hem wordt een meergezinswoning met een gezamenlijke ruimte binnen of buiten — zoals bij cohousing — de norm, op voorwaarde dat er voldoende privacy is. De jongere generatie is daar alleszins nog niet klaar voor. 66% wil geen meergezins- of kangoeroewoning en 65% is niet bereid om zijn tuin — volledig of voor een stuk — te delen. Voor 7 op de 10 gaat zelfs een gemeenschappelijke was- of kantoorruimte te ver. Meer dan de helft ziet zich in de toekomst wel kleiner wonen en 33% is gewonnen voor een tiny house of een erg compact, maar alleenstaand huis.

Energievriendelijk: ja, maar...

6 op de 10 jonge eigenaars investeren in hernieuwbare energie of energiebesparende maatregelen, 40% van hen plant dit binnen de drie jaar na aankoop. Voor de financiering rekent 60% op eigen middelen, 21% op een lening en 9% op hulp van thuis. Jongeren vinden een laag energieverbruik belangrijk, maar amper 35% is bereid om daarvoor in te boeten op wooncomfort. Betere energieprestaties mogen ook niet ten koste gaan van de bewoonbare oppervlakte.

Sven en Julie: «Eerst gehuurd in de stad, dan gekocht erbuiten»

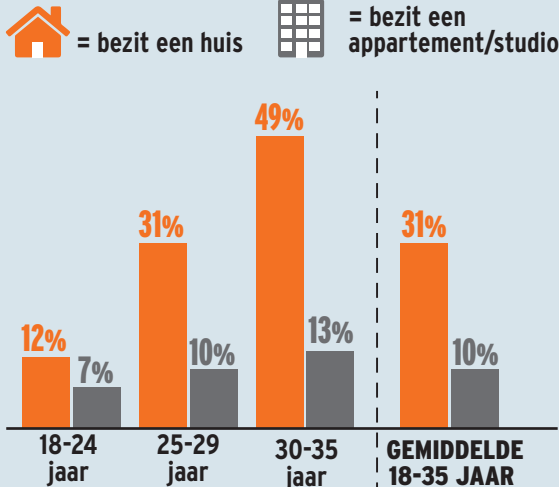
Sven De Volder (31) en Julie Strobbe (30) huurden na hun studies eerst een appartement in het centrum van het Oost-Vlaamse Aalter. Dat ruilden ze eind 2017 in voor een vrijstaande nieuwbouw dik 10 kilometer verderop in Landegem. «Ik ben niet zo'n handige harry, dus zelf bouwen was geen optie en een grote renovatie zagen we ook niet zitten. Ons huis is gebouwd door een sleutel-op-deurfirma en daar zijn we zeer

over te spreken», vertelt Sven. «We hebben het hier prima naar onze zin. We houden erg van de rustige omgeving en toch is alles dichtbij. We werken beiden op minder dan een kwartier rijden van ons huis en onze ouders wonen binnen een straal van twee kilometer.» Zij staken ook financieel een handje toe. «We kregen een schenking en een renteloze lening voor de kosten van ons krediet en andere onverwachte kosten, die altijd opduiken

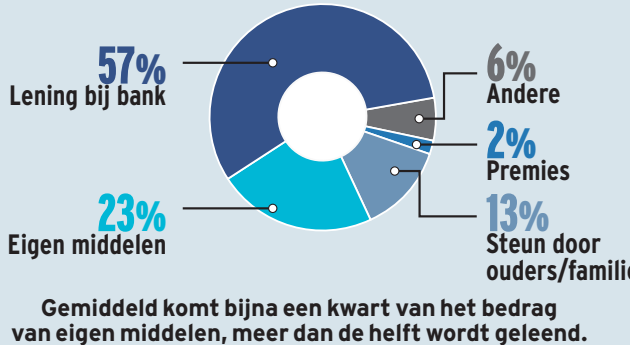
tijdens een bouw. Zonder hen hadden we dit waarschijnlijk niet gekund. Zelf zijn we ook al aan het sparen om onze kinderen Camille en Géraume later de kans op een eigen huis te geven. Onlangs twijfelden we even of we zouden verhuizen naar een grotere woning, omdat we graag een derde kindje willen, maar we beslisten om hier te blijven en een stuk uit te breiden voor een extra slaapkamer en een bijkomende berging.» (BCW)

Foto Vangroenderbeek

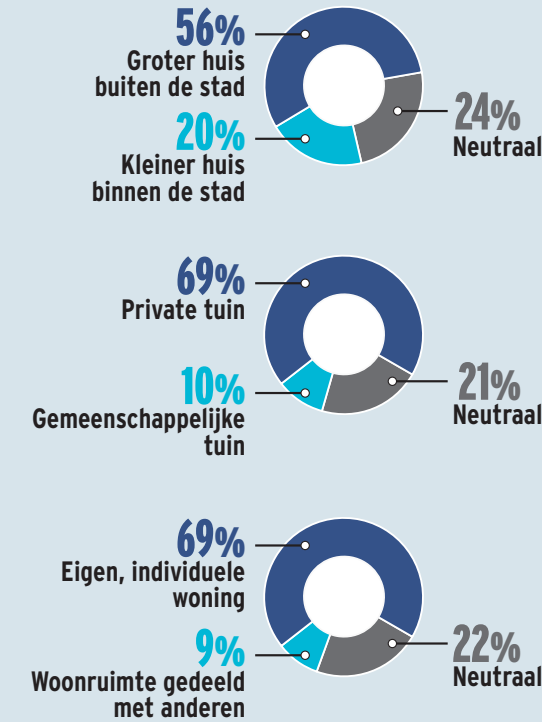
1 op 3 jonge Belgen heeft al eigen huis, 1 op 10 heeft al appartement

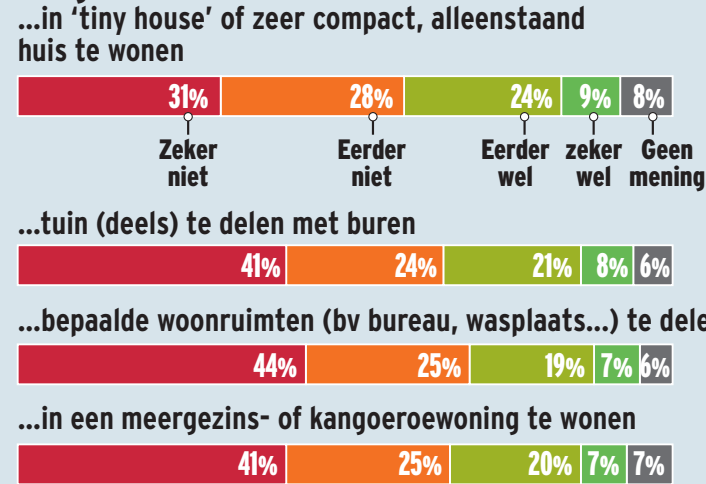
Hoe wordt aankoop van een flat, huis of bouwgrond gefinancierd?

Hoe ziet je ideale woning eruit?

Ben je bereid om...?

Bron: onderzoek van iVOX in opdracht van de Federatie Ontwikkelaars-Woningbouwers, NAV, Federia, BVS-UPSI, de CIB en de Federatie van Algemene Bouwmaatschappijen.

Familie van overleden duiker: «Als Frank foutje maakte, heeft hij dat met hoogste prijs betaald»

De familie van Frank Dams (48), die vorige week stierf bij een duik in de Ekerse Putten, snapt niet wat er verkeerd is gelopen. «Het kan dat hij een foutje heeft gemaakt. Maar dan heeft hij dat wel met de hoogste prijs betaald.»

Frank, een vakbondssecretaris bij ABVV uit Heffen, was donderdagavond samen met zijn 'duikbuddy' Robin naar de Ekerse Putten

getrokken. «Voor een simpele duik na het werk», vertelt zijn schoonvader Eddy Deboeck (63), ook de peter van Robin. «Maar rond halfacht, na amper elf minuten, ging het mis. Middenin de vijver, op 8,5 meter diepte, raakte Robin hem kwijt. Ondanks het feit dat ze mekaar twee minuten daarvoor nog het oké-teken hadden gegeven.» Zoals de procedure voorschrijft, steeg de vriend op

nieuw naar het wateroppervlak. «Toen hij zag dat Frank op zijn buik lag, is hij er als een gek naartoe gezwommen.» Enkele andere duikers van de brandweerschoten te hulp en begonnen hem te reanimeren. Tevergeefs.

Schuldgevoel

Het verlies bij de familie is groot, ook bij Eddy's petekind Robin. Hij voelt zich schuldig, omdat hij

denkt dat hij niet voldoende heeft gedaan. «Maar dat is zeker niet waar», vertelt Eddy. Wat er misgelopen is, weet de familie nog niet. Een autopsie moet nog duidelijkheid brengen. «Er is geen plausibele uitleg.» Met 57 duiken op de teller was Frank nog niet bijzonder ervaren, maar volgens schoonvader Eddy was hij goed op weg. Zo'n twee jaar geleden raakte de veertiger in

de ban van de sport nadat hij zijn vriendin Eva ontmoet had. «Omdat wij vaak doken, begon Frank er ook mee. Hij had ambitie — typisch voor hem. Als hij ergens voor ging, kon je hem niet tegenhouden.» Naast zijn vriendin laat Frank ook een dochter uit een vorige relatie, een halfbroer en zus, zijn schoonfamilie en enkele neefjes achter. (TVDZM)

Frank Dams was sinds twee jaar een fervent duiker. RV